

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 22. juli 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 22. jula 2010.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO DRUGOM ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA ODOBRENJE DA
IZMIJENI SVOJ SPISAK DOKAZNIH PREDMETA NA OSNOVU PRAVILA 65ter
(MLADIĆEVI DNEVNICI)**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Drugom zahtjevu tužilaštva za odobrenje da izmijeni svoj Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter (Mladićevi dnevnicu)" (dalje u tekstu: Zahtjev), koji je 17. maja 2010. podnijelo Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. Tužilac je 18. maja 2009. dostavio "Podnesak na osnovu pravila 65ter(E)(i)-(iii)", sa djelimično povjerljivim Dodatkom III, koji sadrži spisak dokaznih predmeta koje namjerava ponuditi u spis u ovom postupku. Pretresno vijeće je 8. oktobra 2009. donijelo "Odluku o primjeni pravila 73bis", u kojoj je naložilo tužiocu da dostavi revidirani Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter s kojeg treba ukloniti dokazne predmete vezane za 62 svjedoka koji su skinuti sa Spiska svjedoka.¹ Shodno toj odluci, tužilac je 19. oktobra 2009. dostavio "Podnesak tužilaštva sa revidiranim Spiskom dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter i poverljivim dodatkom A". Tužilac je 14. decembra 2009. podnio zahtjev za odobrenje da dopuni svoj spisak dokaznih predmeta, koji je vijeće odobrilo Odlukom od 18. marta 2010.² U skladu s tom Odlukom, tužilac je 31. marta 2010. dostavio konsolidovani Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter.

2. Tužilac u Zahtjevu traži odobrenje Pretresnog vijeća da dodatno izmijeni svoj Spisak dokaznih predmeta dodavanjem 18 dnevnika, za koje tvrdi da sadrže rukom pisane zabilješke generala Ratka Mladića nastale u vremenskim intervalima tokom perioda od 29. juna 1991. do 28. novembra 1996. Tih 18 dnevnika sadrže ukupno više od 3.000 stranica u verziji na originalnom jeziku. Tužilac tvrdi da je dodavanje tih dnevnika na Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter u interesu pravde budući da su dnevnicu relevantni i imaju dokaznu vrijednost za pitanja u ovom predmetu.³

3. Objašnjavajući vrijeme podnošenja Zahtjeva, tužilac izjavljuje da je navedene dnevnicu zaplijenilo Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije tokom pretresa stana supruge generala Mladića provedenog 23. februara 2010. Dnevnicu su prvi put dostavljeni tužiocu 29. marta

¹ Odluka o primjeni pravila 73bis, 8. oktobar 2009., par. 10.

² Odluka po zahtjevu tužilaštva za odobrenje da podnese dopunu spiska dokaznih predmeta na osnovu pravila 92ter, 18. mart 2010.

2010., u skeniranom obliku, a originali su proslijeđeni tužiocu 11. maja 2010.⁴ Skenirani primjerci dnevnika su 12. aprila 2010. objelodanjeni optuženom i identifikovani kao potencijalni budući dokazni predmeti optužbe.⁵ U vrijeme podnošenja Zahtjeva, proces prevodenja dnevnika na engleski jezik je bio u toku.

4. Tužilac iznosi argumente o relevantnosti dnevnika za ovaj postupak i njihovoj dokaznoj vrijednosti, upućujući na konkretne zabilješke u kojima se opisuju sastanci kojima su prisustvovali general Mladić i optuženi i na kojima se razgovaralo o pitanjima vezanim za Optužnicu.⁶ On dalje navodi da je njihovu autentičnost potvrdio general Manojlo Milovanović, koji je u relevantnom periodu bio bliski saradnik generala Mladića.⁷ Najzad, tužilac tvrdi da dodavanjem dnevnika na Spisak na osnovu pravila 65ter u ovoj fazi postupka neće biti nanesena nikakva šteta optuženom, budući da su mu dnevnicima blagovremeno objelodanjeni, a on je imao dosta vremena da ih pregleda.⁸

5. Optuženi je 26. maja 2010. podnio "Zahtjev za odgodu i produženje roka za odgovor: Mladićevi dnevnicima", u kom je naveo da on i njegov tim odbrane nisu imali dovoljno vremena da pregledaju dnevnicima tako da ne mogu zauzeti stav o tome da li treba dopustiti njihovo dodavanje na tužiočev Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter.⁹ Iz tog razloga, on je zatražio produženje roka za odgovor na Zahtjev, kao i odgodu postupka za period od 30 dana.¹⁰ Nakon što je saslušalo stav tužioca, Pretresno vijeće je odobrilo optuženom da do 14. juna 2010. odgovori na Zahtjev, ali je odbilo njegov zahtjev za odgodu i pozvalo tužioca da preispita redoslijed svjedoka koje namjerava pozvati u predstojećem periodu.¹¹ Optuženi je 14. juna 2010. dostavio "Odgovor na Zahtjev za dodavanje Mladićevih dnevnika na Spisak na osnovu pravila 65ter", ponovo navodeći da nije imao dovoljno vremena da pregleda dnevnicima i tražeći dodatno produženje roka da to učini. Nakon što je ponovo saslušalo stav tužioca i s obzirom na činjenicu da prijevod dnevnika na engleski jezik još nije bio završen, što je onemogućavalo Vijeću da donese odluku po Zahtjevu, Vijeće je naložilo optuženom da svoj eventualni obrazložen odgovor, u kojem će iznijeti najvažnije argumente, dostavi najkasnije

³ Zahtjev, par. 1.

⁴ Zahtjev, par. 2–3.

⁵ Zahtjev, par. 8.

⁶ Zahtjev, par. 6.

⁷ Zahtjev, par. 7.

⁸ Zahtjev, par. 8.

⁹ Zahtjev za odgodu i produženje roka za odgovor: Mladićevi dnevnicima, 26. maj 2010., par. 2.

¹⁰ Zahtjev za odgodu i produženje roka za odgovor: Mladićevi dnevnicima, 26. maj 2010., par. 4–6.

¹¹ T. 2998–2999 (28. maj 2010.).

do 9. jula 2010.¹² Optuženi je 5. jula 2010. dostavio "Drugi odgovor na Zahtjev za dodavanje Mladićevih dnevnika na Spisak na osnovu pravila 65ter", još jednom izjavivši da ne može dostaviti obrazložen odgovor na Zahtjev jer nema dovoljno vremena ni da pregleda dnevnik, a kamoli da ustanovi da li su one autentične. Izjavio je da će Vijeće, ako je "u žurbi" da odluči po Zahtjevu, morati to da učini bez njegovog doprinosa i da do završetka ljetne pauze on neće biti u mogućnosti da iznese svoj stav po tom pitanju.¹³

6. Tužilac je 12. jula 2010. dostavio "Dopunski podnesak tužilaštva u vezi sa Drugim zahtjevom tužilaštva za odobrenje da izmijeni svoj Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter (Mladićevi dnevnik)" (dalje u tekstu: Dopunski podnesak), uz koji je priložio izjavu jednog od svojih istražitelja u vezi brojevima ERN (evidencioni broj dokaza) originalnih dnevnika, a koja sadrži neke dodatne informacije o porijeklu, kontinuiranom nadzoru i potvrdi autentičnosti dnevnika, kao i neke dodatne materijale koje su u isto vrijeme zaplijenile srpske vlasti. U Dopunskom podnesku se objašnjava da je sadržaj dviju verzija isti premda se brojevi ERN za dnevnik primljene u skeniranom obliku od srpskih vlasti razlikuju od brojeva ERN dodijeljenih originalnim dnevnicima, koje je tužilac posebno skenirao nakon što su mu dostavljeni.¹⁴

II. Mjerodavno pravo

7. Kako je Pretresno vijeće napomenulo u ranijoj "Odluci po Zahtjevu tužilaštva za odobrenje da dostavi Dopunski spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter", pravilo 65ter(E)(iii) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) predviđa, između ostalog, da tužilac mora dostaviti spiskove dokaznih predmeta koje namjerava ponuditi u roku koji odredi pretpretresni sudija i najkasnije šest sedmica prije pretpretresne konferencije. Ako tužilac zatraži dodavanje nekih stavki na svoj spisak dokaznih predmeta poslije isteka roka od šest sedmica prije pretpretresne konferencije,

¹² T. 4022 (22. juna 2010.).

¹³ Drugi odgovor na Zahtjev za dodavanje Mladićevih dnevnika na Spisak na osnovu pravila 65ter, 5. juli 2010., par. 6.

¹⁴ Dopunski podnesak, Dodatak A, par. 9–10. Skenirane verzije na srpskom jeziku sadrže kopije nekih listova papira pronađenih u dnevnicima, ali koji ne čine dio samih dnevnika. Verzije transkribovane na bosanski/srpski/hrvatski jezik kao i prijevodi na engleski jezik ne sadrže ove dodatne stavke, nego samo stranice samih dnevnika. To djelimično objašnjava zašto se broj stranica prijevoda na engleski jezik u značajnoj mjeri razlikuje od broja stranica originala koje su skenirale srpske vlasti.

pretresno vijeće može odobriti to dodavanje primjenjujući svoje diskreciono ovlaštenje da rukovodi sudskim postupkom i ako se uvjerilo da je to u interesu pravde.¹⁵

8. Primjenjujući svoje diskreciono ovlaštenje, pretresno vijeće razmatra da li je tužilaštvo iznijelo valjan razlog za svoj zahtjev i da li su stavke čije se dodavanje traži relevantne i dovoljno značajne da opravdaju njihovo kasno dodavanje.¹⁶ Pretresno vijeće može uzeti u obzir i druge faktore koji govore u prilog traženom dodavanju ili protiv njega,¹⁷ uključujući to da li je predloženi dokaz *prima facie* relevantan i ima li dokaznu vrijednost za optužbe protiv nekog optuženog,¹⁸ složenost predmeta, istrage koje su u toku i prevođenje dokumenata i drugih materijala.¹⁹ Najzad, pretresno vijeće mora pažljivo odvagati eventualne izmjene tužiočevog spiska dokaznih predmeta u odnosu na adekvatnu zaštitu prava optuženog.²⁰ To znači da se pretresno vijeće mora uvjeriti da se o izmjenama spiska dokaznih predmeta u toj fazi postupka optuženom pruženo dovoljno obavještenje i da one ne utiču direktno na njegovu mogućnost da se pripremi za suđenje.²¹

9. Vijeće ponovo naglašava da postoji jasna razlika između dodavanja neke stavke na tužiočev spisak potencijalnih dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter Pravilnika i prihvatanja neke stavke kao stvarnog dokaznog predmeta. Dodavanjem neke stavke na spisak dokaznih predmeta tužilac pruža odbrani obavještenje da se na suđenju namjerava osloniti na tu stavku, čime se odbrani omogućava da na odgovarajući način pripremi svoju tezu. Stoga, prilikom odlučivanja da li će dati odobrenje za dodavanje neke konkretne stavke na spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter, pretresno vijeće ne mora ocjenjivati njenu autentičnost, relevantnost i dokaznu vrijednost na isti način kao prilikom rješavanja o

¹⁵ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR73.1, Odluka po žalbama na Odluku o prihvatljivosti materijala u vezi s Borovčaninovima ispitivanjem, 14. decembar 2007. (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Popović i drugi*), par. 27; *Tužilac protiv Perišića*, predmet br. IT-04-81-PT, Odluka po zahtevu tužilaštva za odobrenje da podnese Peti dopunski spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter s dodatkom A (poverljivo), 29. avgust 2008., par. 10; *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-T, Odluka po Trećem zahtjevu tužilaštva da se odobri izmjena Spiska dokaznih predmeta prema pravilu 65ter, 23. april 2007., str. 3 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Dragomir Milošević*)

¹⁶ Odluka po žalbi u predmetu *Popović i drugi*, par. 37; *Tužilac protiv Stanišića i Simatovića*, predmet br. IT-03-69-T, Poverljiva odluka po zahtevu tužilaštva za odobrenje da izmeni svoj spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter, 8. maj 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*), par. 6.

¹⁷ Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*, par. 6.

¹⁸ Odluka u predmetu *Dragomir Milošević*, str. 3; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, Odluka po zahtjevima tužioca za odobrenje da izmijeni Spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter i Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter (povjerljivo), 6. decembar 2006., str. 7 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Popović i drugi*).

¹⁹ Odluka u predmetu *Popović i drugi*, str. 7.

²⁰ Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*, par. 6.

²¹ Odluka u predmetu *Dragomir Milošević*, str. 3.

njegovom uvrštavanju u spis na suđenju. Međutim, tužiocu ne treba odobriti da na svoj spisak doda stavke koje su očigledno irelevantne i čije uvrštavanje u spis će, stoga, na kraju biti uskraćeno.²²

III. Diskusija

10. Vijeće je razočarano time što je optuženi odlučio da ne dostavi obrazložen odgovor na Zahtjev i što se stalno žali da ne raspolaže dovoljnim vremenom za pregled dnevnika iako mu je dva puta produžen rok za dostavljanje odgovora. Štaviše, dnevnicima su mu prvi put objelodanjeni na njegovom jeziku 12. aprila 2010., čime je njemu i njegovom timu odbrane, u čijem je sastavu više osoba koje govore bosanski/hrvatski/srpski jezik, ostavljeno više od dva mjeseca za to da odluče da li će osporavati njihovu relevantnost ili tvrditi da će optuženom biti nanesena šteta njihovim dodavanjem na tužiočev Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter u ovoj fazi postupka. S obzirom na kriterijume koji će se primjenjivati prilikom rješavanja po Zahtjevu nije bilo potrebno da optuženi detaljno pregleda i analizira sve stranice dnevnika. Pored toga, on će imati dovoljno mogućnosti da osporava autentičnost dnevnika ili njihovih dijelova, ako i kada tužilaštvo zatraži njihovo uvrštavanje u spis. Sugestija da je Vijeće "u žurbi" da donese odluku po Zahtjevu nije opravdana imajući u vidu produženja rokova koja su optuženom odobrena za dostavljanje odgovora. Vijeće napominje da je u interesu svih strana u postupku da Zahtjev bude riješen ekspeditivno kako bi u skladu s tim mogle organizovati svoje tekuće pripreme za suđenje.

11. Vijeće napominje da je Zahtjev podnesen znatno poslije početka sudskog postupka i izvođenja dokaza u ovom predmetu. Međutim, imajući u vidu činjenicu da su kopije dnevnika dostavljene tužiocu tek 29. marta 2010., a da su originali proslijeđeni iz Republike Srbije 11. maja 2010., Vijeće se uvjerilo da ih tužilac nije mogao uvrstiti na svoj Spisak na osnovu pravila 65ter u rokovima koje je u skladu s Pravilnikom odredio pretpretresni sudija, ni ranije zatražiti odobrenje za njihovo dodavanje na taj Spisak.

12. Pošto je donijelo ovaj zaključak, Vijeće mora razmotriti da li su dnevnicima zaista relevantni za tekući postupak i dovoljno značajni da je njihovo kasno dodavanje na tužiočev spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter opravdano. Upravo iz tog razloga odluka

²² Odluka u predmetu *Stanišić i Simatović*, par. 7; *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-T, Odluka po hitnom zahtjevu tužilaštva da mu se odobri da izmijeni svoj spisak dokaznih predmeta, 17. oktobar 2007., str. 4; Odluka u predmetu *Boškoski i Tarčulovski*, par. 3.

po Zahtjevu nije se mogla donijeti prije potpunog završetka prevođenja svih dnevnika na engleski jezik što je Vijeću omogućilo da ih pregleda. Nakon što ih pregledalo, Vijeće će dolje ukratko izložiti svoj stav u vezi sa svakim od dokumenata.²³ Vijeće u tom pogledu naglašava da, ukoliko se za neki dnevnik utvrdi da je *prima facie* relevantna za ovaj postupak za potrebe odlučivanja po Zahtjevu, to ne upućuje na zaključak da se za svaku njegovu stranicu smatra da je relevantna i prikladna za uvrštavanje u spis. Pored toga, za potrebe rješavanja po Zahtjevu nije predviđen nikakav dodatni uslov da se Vijeće uvjeri u autentičnost dnevnika i svih zabilješki koje oni sadrže; to pitanje će se rješavati kada one budu predložene kao dokazi. Vijeće u tom pogledu ima u vidu tužiočevu tvrdnju da će jedan od njegovih svjedoka potvrditi da je general Mladić autor dnevnika i poziva tužioca da se postara za provjeru autentičnosti dnevnika prije nego što prvi put zatraži njihovo potpuno ili djelimično uvrštavanje u spis.

13. Prvi dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22835) odnosi se na period od dva mjeseca, od 29. juna do 25. avgusta 1991. To je 103 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Sve zabilješke u tom dnevniku odnose se na situaciju u zoni odgovornosti Kninskog korpusa Jugoslovenske narodne armije (dalje u tekstu: JNA), posebno u Benkovcu, Šibeniku i Kninu, što su sve mjesta u Hrvatskoj, i u njima se pominju razni incidenti između JNA i hrvatskih snaga koji su se tamo dešavali. Takođe se opisuju problemi sa kojima se suočavala JNA, kao što su dezertiranje hrvatskih i albanskih vojnika, napetost između JNA i novouspostavljenih hrvatskih snaga/vlasti i napetost između JNA i lokalnih vođa hrvatskih Srba. U tom dnevniku se ne pominje situacija u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: BiH) i ona ne upućuje na optuženog. Tužilaštvo u Zahtjevu ne objašnjava relevantnost upravo tog dnevnika ili konkretnih zabilješki u njemu za ovaj postupak. Nakon što je razmotrilo sadržaj tog dnevnika, Vijeće je mišljenja da on nije *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

14. Drugi dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22836) odnosi se na period od gotovo tri mjeseca, odnosno od 27. avgusta do 22. novembra 1991. To su 194 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom

²³ Iako je analiziralo prijevode dnevnika na engleski jezik koje su pripremili prevodioci Međunarodnog suda, Vijeće je takođe letimično pregledalo rukom pisane originale koji su bili dostupni u elektronskom sistemu za vođenje suđenja, a čije su verzije skenirale srpske vlasti i dostavile tužiocu. Broj stranica dat za rukom pisanu verziju na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku je stoga broj skeniranih kopija koje su pripremile srpske vlasti, a

sistemu za vođenje suđenja. I u ovom slučaju vremenski period na koji se odnosi taj dnevnik prethodi periodu u kom su počinjena ona krivična djela za koja se optuženi tereti u Optužnici, mada je ta činjenica sama po sebi ne čini irelevantnom. Njegov sadržaj uglavnom obuhvata informacije o situaciji u Kninu, Zadru, Šibeniku, Splitu i Sinju, kao i u nekim gradovima u Hrvatskoj, i o raznim vojnim aktivnostima na tim područjima u kojima su učestvovali JNA i hrvatske snage. Dnevnik takođe sadrži zabilješke o razgovorima u okviru mirovnih pregovora između JNA i hrvatskih snaga i/ili vlasti, a na mnogim mjestima se pominju vojnici JNA koji su bili blokirani i opkoljeni u kasarnama u Hrvatskoj i pregovori za rješavanje tih kriznih situacija. U njemu jedva da postoje ili uopšte ne postoje bitne informacije u vezi s razvojem situacije u BiH ili s optuženim. Tužilac u Zahtjevu ne obrazlaže relevantnost ovog dnevnika ili konkretnih zabilješki koje on sadrži za ovaj postupak. Nakon što je razmotrilo njegov sadržaj, Vijeće je mišljenja da dnevnik nije *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

15. Treći dnevnik (kojoj je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22837) odnosi se na period od jednog mjeseca, od 23. novembra do 29. decembra 1991. Sastoji se od 102 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Kao i u prethodnim slučajevima, vremenski period na koji se odnosi ovaj dnevnik prethodi periodu u kom su počinjena krivična djela navedena u Optužnici. Ona takođe sadrži informacije o stanju u zoni odgovornosti Kninskog korpusa JNA, uglavnom u Hrvatskoj. Zabilješke u njoj sadrže napomene o čitavom nizu sastanaka i razgovora, prvenstveno onih u kojima su učestvovali viši oficiri JNA, ali i lokalne srpske vođe. Zabilješke sadrže informacije, između ostalog, o pripremama za evakuaciju JNA iz Šibenika, dolasku snaga JNA u zonu odgovornosti Kninskog korpusa i aktivnostima JNA u drugim dijelovima Hrvatske. Postoje samo ograničene reference na situaciju u BiH, kao što je krijumčarenje oružja oko Bihaća, a i uspostava veza s Bihaćem, no nijedna se ne odnosi na djelovanje optuženog. Tužilac u zahtjevu ne objašnjava relevantnost ovog dnevnika ili konkretnih zabilješki u njoj za ovaj postupak. Nakon što je razmotrilo njegov sadržaj, Vijeće se nije uvjerilo u *prima facie* relevantnost dnevnika za ovaj postupak.

16. Četvrti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22838) odnosi se na period od mjesec i po dana, od 30. decembra 1991. do 14. februara 1992. Sastoji se od 98 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom

ne originala koji su skenirani od strane tužioca, a koji još nisu dostupni u elektronskom sistemu za vođenje

sistemu za vođenje suđenja. Za razliku od dnevnika o kojima je gore bilo riječi, u njemu se govori o vojnim operacijama i pripremama koje je vršila JNA, prije svega u Hrvatskoj, ali i u istočnim dijelovima BiH, kao i o izvještajima u vezi sa statusom raznih jedinica Kninskog korpusa JNA, razvoju situacije u BiH i unutar JNA, i o sastancima i razgovorima sa predstavnicima međunarodne zajednice u vezi sa sukobom u Hrvatskoj i situacijom u BiH. Iako period na koji se odnosi ovaj dnevnik prethodi krivičnim djelima navedenim u Optužnici, ona pruža detaljne informacije o periodu uoči sukoba u BiH, što uključuje opštine koje se navode u Optužnici kao mjesta zločina, snage koje su na kraju učestvovala u tom sukobu i držanje članova vojnog i političkog rukovodstva u vezi s razvojem situacije u BiH. Imajući takođe u vidu da se za generala Mladića navodi da je bio učesnik sva četiri udružena zločinačka poduhvata (dalje u tekstu: UZP-i) putem kojih se optuženi tereti odgovornošću za krivična djela navedena u Optužnici, Vijeće konstatuje da je četvrti dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

17. Peti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22839) pokriva period od tri i po mjeseca, od 14. februara do 25. maja 1992., sadrži 203 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. U njenim zabilješkama bilježe se razgovori viših oficira JNA o situaciji u zoni odgovornosti Kninskog korpusa JNA u Hrvatskoj, uključujući dolazak snaga UN-a na to područje i probleme sa disciplinom u JNA, kao na primjer u vezi s pljačkanjem. U tim diskusijama takođe se opisuje razvoj situacije u BiH, relokacija nekih jedinica Kninskog korpusa u BiH, Arkanovo prisustvo u Bijeljini i neki zločini počinjeni u Foči. U njemu su zabilježeni i stavovi izraženi u vezi sa stvaranjem Savezne Republike Jugoslavije (dalje u tekstu: SRJ) i posljedicama toga za srpski narod i JNA, kao i u vezi sa stvaranjem srpske vojske u BiH i otvaranjem fronta u istočnom dijelu BiH, uključujući nekoliko opština na koje se odnosi Optužnica. Taj dnevnik takođe sadrži zabilješke o sastancima sa političkim vođama bosanskih Srba, kao što je optuženi, u kojima se govorilo o situaciji u BiH i planovima za njenu podjelu, kao i o novoj vojsci bosanskih Srba (dalje u tekstu: VRS), situaciji u Sarajevu i okolnim područjima i prebacivanju generala Mladića u Sarajevo. Imajući u vidu period obuhvaćen tim dnevnikom, koji pokriva početak sukoba u BiH, kao i njegov sadržaj, Vijeće je mišljenja da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

suđenja.

18. Šesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22840) odnosi se na period od približno dva mjeseca, od 27. maja do 31. juna 1992., sastoji se od 398 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. U njemu se govori, između ostalog, o vojnim i političkim sastancima, uključujući sastanke s optuženim, drugim učesnicima navedenih UZP-a i predstavnicima UN-a, na kojima se razgovaralo o više pitanja, kao što su: vojne pripreme i izvještaji; pregovori u vezi s otvaranjem sarajevskog aerodroma za humanitarnu pomoć; informacije o zalihama, bolnicama, izbjeglicama i pripadnicima paravojnih snaga; praćenje broja ranjenih i mrtvih; pljačkanja i ubijanja koje su činile razne strane; i stanje sistema veza i propagande. Tu je i prikaz izvještaja koji je optuženi iznio vojnim komandantima bosanskih Srba o međunarodnim pregovorima i sporazumu postignutom u Lisabonu, stavova izraženih o političkoj i vojnoj situaciji i njegovih bojazni u pogledu zločina počinjenih u više opština u BiH. S obzirom na svjetlo koje to baca na navedene teme i period koji pokriva dotični dnevnik, Vijeće je mišljenja da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

19. Sedmi dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22841) odnosi se na period od dva mjeseca od 16. jula do 9. septembra 1992., sastoji se od 91 strane rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Dnevnik sadrži zabilješke o vojnim operacijama u Sarajevu i okolini i u Srebrenici i više opština BiH koje su mjesta zločina navedenih u Optužnici. Ona takođe sadrži bilješke o razgovorima ili sastancima sa vojnim komandantima i osobljem u vezi s inspekcijama, konkretnim vojnim operacijama, žrtvama, vojnim kapacitetima (uključujući raspoloživa oružja i broj vojnika), zahtjevima za pomoć i municiju, vojnim dobicima i izazovima, tretmanom zarobljenika, interakcijom sa paravojnim jedinicama i s njima povezanim problemima, razmjenom zarobljenika i kretanjem izbjeglica. Dnevnik takođe sadrži zabilješke sa sastanaka i/ili razgovora sa članovima Predsjedništva Republike Srpske, uključujući optuženog, o vojnoj i političkoj situaciji u BiH u to vrijeme i prepričavaju se izvještaji i uputstva koja je davao optuženi. Na toj osnovi, i imajući u vidu period na koji se ona odnosi, Vijeće je mišljenja da je sedmi dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

20. Osmi dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22842) odnosi se na period od 10. septembra do 30 septembra 1992., sadrži 70 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. U njemu su bilješke o izvještavanju identifikovanih komandanata Glavnog štaba VRS-a i komandanata

konkretnih brigada i drugih zvaničnika, uz informacije o komandnoj strukturi i vojnim kapacitetima konkretnih jedinica VRS-a, vojnim pokretima i strategijama (uključujući na područjima više opština navedenih u Optužnici), moralu pripadnika i žrtvama, zahtjevima za vojnu pomoć i zalihe, pitanjima u vezi s izbjeglicama, promjenama u etničkom sastavu pojedinih područja, uspostavljanju civilnih i vojnih struktura, formiranju novih bataljona, problemima sa paravojnim jedinicama, i o diskusijama sa međunarodnom zajednicom. U njoj se takođe bilježe sastanci sa političkim vođama bosanskih Srba, uključujući optuženog, tokom kojih se razgovaralo o podjeli BiH i međunarodnim pregovorima za okončanje sukoba. U svjetlu činjenice da se u tom dnevniku govori o tim pitanjima i s obzirom na poklapanje sa periodom zločina navedenih u Optužnici, Vijeće je mišljenja da je osmi dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

21. Deveti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22843) pokriva period od gotovo tri mjeseca, od 5. oktobra do 27. decembra 1992., sadrži 313 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Među pitanjima obuhvaćenim raznim zabilješkama u dnevniku su izvještaji komandanata VRS-a o situaciji na terenu u raznim dijelovima BiH, uključujući nekoliko opština na koje se odnosi Optužnica, o vojnim operacijama i žrtvama, kao i nekim problemima sa kojima su se suočavale razne jedinice VRS-a (kao što su nedisciplina i rasprostranjeni zločini počinjeni na području Prijedora); razgovori s rukovodstvom bosanskih Srba, uključujući optuženog, o događajima u sukobu, uključujući navode o "etničkom čišćenju", i o međunarodnim reakcijama na sukob; i sastanci sa komandantima UNPROFOR-a i međunarodnim pregovaračima na kojima se razgovaralo o opštim i konkretnim pitanjima, uključujući situaciju u Sarajevu. Imajući u vidu navedenu tematiku i period na koji se odnosi dotični dnevnik, Vijeće se uvjerilo da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

22. Deseti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22844) odnosi se na period od 2. do 28. januara 1993., obuhvata 92 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Dnevnik sadrži zabilješke o raznim sastancima sa političkim vođama i vojnim komandantima na kojima se razgovaralo o međunarodnim mirovnim pregovorima, kao i o situaciji na terenu u BiH. Optuženi i drugi navedeni učesnici UZP-a učestvovali su na tim sastancima i njima se pripisuju različite izjave. U njoj se detaljno bilježi period uoči pregovora u Ženevi, u čemu je učestvovao general Mladić, i sadržaj razgovora, uključujući razgovore zvaničnika bosanskih

Srba i SRJ/Srbije u vezi s njihovom strategijom tokom međunarodnih pregovora. Imajući u vidu period na koji se odnosi taj dnevnik, kao i njegov sadržaj, Vijeće je mišljenja da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

23. Jedanaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22845) odnosi se na period od sedam mjeseci, od 2. aprila do 24. oktobra 1993., se sastoji od 407 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Zabilješke u njemu sadrže napomene sa sjednica Skupštine bosanskih Srba, kao i sa sastanaka sa raznim ministrima i zvaničnicima Republike Srpske i SRJ/Srbije (uključujući optuženog i druge učesnike navedenih UZP-a), sa vojnim komandantima VRS-a, Armije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: ABiH), Hrvatskog vijeća obrane (dalje u tekstu: HVO) i Vojske Jugoslavije (dalje u tekstu: VJ), sa predstavnicima humanitarnih organizacija i UN-a i međunarodne zajednice, na kojima se govorilo o situaciji u raznim dijelovima BiH, uključujući Sarajevo i Srebrenicu, vojnoj organizaciji i disciplini, pokretima snaga, pregovorima za prekid vatre, podjeli teritorije i drugim pitanjima vezanim za rješavanje sukoba u BiH, uključujući razne planove u kojima je posredovala međunarodna zajednica. Uzevši u obzir period na koji se odnosi ovaj dnevnik kao i njegov sadržaj, Vijeće se uvjerilo da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

24. Dvanaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22846) odnosi se na period od dva i po mjeseca, od 28. oktobra 1993. do 15. januara 1994., sadrži 157 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Dnevnik sadrži napomene u vezi sa sastancima i/ili razgovorima sa drugim vojnim komandantima bosanskih Srba, političkim vođama (uključujući optuženog i druge učesnike navedenih UZP-a) i međunarodnim predstavnicima. Bilješke daju informacije u vezi s razmjenom zarobljenika, aktivnostima UNPROFOR-a, vojnim kapacitetom bosanskih Srba, pokretima, uputstvima i strategijama (uključujući okolinu Sarajeva, Srebrenicu i jedan broj opština na koje se odnosi Optužnica), zalihama hrane, promjenama civilnih, vojnih i političkih struktura u BiH, političkim ciljevima vođstva bosanskih Srba, dostavljanje humanitarne pomoći i problemima s paravojnim jedinicama koje su djelovale u BiH. Imajući u vidu ovu tematiku i period na koji se odnosi dnevnik, Vijeće je mišljenja da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

25. Trinaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22847) odnosi se na period od približno dva i po mjeseca, od 9. januara do 21. marta 1994., sadrži 106 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. U njemu se bilježi niz sastanaka sa raznim vojnim komandantima VRS-a, uključujući pripadnike Glavnog štaba VRS-a, kao i sa političkim vođama bosanskih Srba i SRJ/Srbije (kao što su optuženi i drugi učesnici navedenih UZP-a), a na kojima se razgovaralo o tekućem sukobu, situaciji u raznim dijelovima BiH, mirovnim pregovorima i podjeli BiH, razvoju odnosa između strana u sukobu i uslovima njihovih oružanih snaga, vojnoj strategiji VRS-a i uslovima unutar VRS. Dnevnik takođe sadrži zabilješke sa sastanaka sa predstavnicima međunarodne zajednice, uključujući komandante UNPROFOR-a, i sa komandantima HVO-a, tokom kojih se razgovaralo o političkoj i vojnoj situaciji i pregovaralo o raznim pitanjima. Među zabilježenim stavkama o kojima je bilo riječi na tim raznim sastancima jesu uslovi u Sarajevu, granice zaštićenih zona UN-a i prepreke snagama i konvojima UN-a. Na toj osnovi, i imajući u vidu period na koji se odnosi taj dnevnik, Vijeće se uvjerilo da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

26. Četnaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22848) odnosi se na period od pet mjeseci, od 31. marta do 3. septembra 1994., sadrži 444 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja.²⁴ Dnevnik sadrži zabilješke o redovnim sastancima kojima je Mladić prisustvovao u Beogradu, na Palama, u Sarajevu i drugdje sa predstavnicima UNPROFOR-a, državnim predstavnicima, optuženim i drugim navedenim učesnicima UZP-a za koji se tereti u Optužnici (kao što su Momčilo Krajišnik, Slobodan Milošević i članovi Glavnog štaba VRS-a), jedinicama VRS-a i zvaničnicima opština i Srpske demokratske stranke (dalje u tekstu: SDS). Na sastancima sa UNPROFOR-om bilo je riječi, između ostalog, o pregovorima o prekidu vatre i prestanku neprijateljstava, posebno tokom aprila, juna i avgusta 1994., raspravljalo se o zahtjevima UNPROFOR-a, kao što je povlačenje naoružanja bosanskih Srba na punktove za prikupljanje oružja, raspoređivanju osoblja UN-a i pristupu određenim područjima. Dnevnik takođe sadrži zabilješke o usmenim izvještajima

²⁴ Prijevod dnevnika na engleski jezik sastoji se od 319 stranica. Čini se da prijevod na engleski jezik počinje od stranice 126 originalne verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku koja je skenirana od strane srpskih vlasti, budući da ta verzija na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku sadrži razne druge dokumente, kako rukom pisane tako i kucane. Prema shvatanju Vijeća, ta razlika je posljedica problema o kom je bilo riječi u fusnoti 14 gore, a razlike će biti otklonjene kada tužilac unese svoje skenirane verzije originalnih dnevnika u elektronski sistem za vođenje suđenja.

komandanata VRS-a o konkretnim problemima sa kojima se suočavaju njihove jedinice u raznim dijelovima BiH, uključujući vojne aktivnosti, i kapacitetima i akcijama odgovarajućih snaga ABiH i Hrvata. Sadrži takođe zabilješke o izvještajima i razmjenama mišljenja o opštoj vojnoj i političkoj situaciji u BiH u tom periodu, uključujući razgovore o strategiji. Imajući u vidu period na koji se odnosi taj dnevnik i detaljne opise događaja u BiH koji su obuhvaćeni navodima Optužnice, Vijeće je mišljenja da je dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

27. Petnaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22849) pokriva period od približno pet mjeseci, od 4. septembra 1994. do 28. januara 1995., sadrži 96 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Zabilješke u dnevniku sadrže napomene sa, između ostalog, vojnih i političkih sastanaka, uključujući sastanke s optuženim i drugim učesnicima navedenih UZP-a, i sa predstavnicima UN-a i međunarodne zajednice, koji bacaju svjetlo na odnose između raznih političkih i vojnih vođa bosanskih Srba i SRJ/Srbije; tekuće vojne operacije i pripreme u BiH, uključujući informacije o zalihama i naoružanju, podatke o broju ranjenih i mrtvih vojnika i probleme sa vezama; situaciju u raznim dijelovima BiH, uključujući Sarajevo; i tekuće mirovne pregovore. S obzirom na period na koji se odnosi dnevnik, kao i na njenu tematiku, Pretresno vijeće je mišljenja da je on *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

28. Šesnaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22850) sastoji se od 11 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja i sadrži samo tri zabilješke, od 14. i 15. jula i 18. septembra 1995. Prva od ovih dviju zabilješki sadrži pojedinosti o dva sastanka održana između Slobodana Miloševića, generala Mladića i određenih međunarodnih predstavnika o pitanjima vezanim za događaje u Srebrenici i Žepi. U trećoj se bilježi "diskusija" u vezi s kupovinom i zalihama oružja i podrškom pojedinaca u Ruskoj Federaciji, i informacije u vezi s tim. Imajući u vidu činjenicu da se optuženi tereti da je učestvovao u UZP-u sa ciljem eliminisanja bosanskih Muslimana u Srebrenici, da je Mladić imenovan kao učesnik tog UZP-a i da taj dnevnik sadrži zabilješke koje se konkretno odnose na događaje u Srebrenici i Žepi tokom perioda za koji se optuženi tereti u Optužnici, Vijeće je mišljenja da je taj dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak.

29. Sedamnaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22851) odnosi se na period od četiri i po mjeseca, od 28. avgusta 1995. do 15. januara 1996., sadrži 248 stranica rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. U raznim zabilješkama u tom dnevniku govori se, između ostalog, o napredovanju pregovora uoči završetka sukoba, i uticaju tih pregovora na situaciju u BiH, o stanju u jedinicama VRS-a, njihovim pokretima i moralu, razmjeni zarobljenika, slučajevima bombardovanja od strane NATO-a i njihovim posljedicama, situaciju u Sarajevu i okolini i raznim zaštićenim zonama i, poslije zaključenja Daytonskog sporazuma, o tome šta bi se trebalo dogoditi sa VRS-om i jedinicama u njegovom sastavu. Te zabilješke sadrže napomene o sastancima sa pripadnicima vođstva bosanskih Srba, uključujući optuženog, kao i sa rukovodstvom Srbije i SRJ, raznim višim vojnim oficirima VRS-a i VJ, i sa predstavnicima međunarodne zajednice. Imajući u vidu ovu široku tematiku, period na koji se odnosi taj dnevnik, i činjenicu da on sadrži reference na akte nasilja i "nedisciplinovano ponašanje" raznih osoba i snaga, uključujući paravojne formacije, tokom sukoba u BiH, Vijeće je mišljenja da je ona *prima facie* relevantna za ovaj postupak.

30. Osamnaesti dnevnik (kojem je tužilac na osnovu pravila 65ter dodijelio broj 22852) odnosi se na period od preko deset mjeseci, od 16. januara do 28. novembra 1996., sastoji se od 181 stranice rukom pisane verzije na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku u elektronskom sistemu za vođenje suđenja. Vijeće napominje da period na koji se odnosi taj dnevnik prevazilazi period na koji se odnosi Optužnica, u smislu krivičnih djela za koja ona tereti. Međutim, ta činjenica sama po sebi ne čini ovaj dnevnik irelevantnim, zavisno od njegovog sadržaja. Kao i u prethodnim, zabilješke u tom dnevniku odnose se na razne sastanke i razgovore između viših vojnih i političkih vođa bosanskih Srba, uključujući optuženog, i vođa iz SRJ/Srbije. Većina razgovora na tim sastancima bavi se situacijom na teritoriji BiH koja je još pod kontrolom VRS-a i ulogom koju je VRS trebala imati na osnovu Daytonskog sporazuma, kao i raznim problemima sa kojima se VRS u to vrijeme suočavala. Dnevnik sadrži reference na optuženog i druge pripadnike UZP-a za koje tereti Optužnica, na događaje koji su se desili tokom sukoba u BiH na područjima na koja se odnosi Optužnica, kao i na funkcionisanje ovog Međunarodnog suda. Iz tih razloga, Vijeće se uvjerilo da je taj dnevnik *prima facie* relevantan za ovaj postupak, za potrebe njegovog dodavanja na tužiočev Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter.

31. Pošto je konstatovalo da je 15 od 18 dnevnika *prima facie* relevantno za ovaj postupak, Pretresno vijeće se takođe uvjerilo da su ti dnevnikci od dovoljnog značaja da je njihovo dodavanje na tužiochev Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter u ovoj fazi opravdano. Iako je za žaljenje što dnevnikci nisu ranije pronađeni i predati tužiocu, Vijeće uvažava činjenicu da se radi o složenom predmetu i da se iz raznih izvora neprestano prikuplja novi materijal. Istovremeno, Vijeće ima u vidu naznake tužioca o tome da postoje drugi materijali koje je pronašla Srbija i predala mu ih u isto vrijeme kada i dnevnikke, koje on trenutno analizira i u vezi s kojima mogu biti podneseni daljnji zahtjevi za izmjenu njegovog Spiska dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter.²⁵ Vijeće poziva tužioca da podnese eventualni takav zahtjev što je ranije moguće i da pažljivo prouči relevantne stavke i odabere samo one za koje smatra da su od suštinske važnosti za njegovu tezu protiv optuženog.

32. Najzad, Pretresno vijeće je razmotrilo da li je dopuštenje tužiocu da gorenavedenih 15 dnevnika doda na svoj Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter u skladu s obavezom Vijeća da zaštiti prava optuženog. U tom pogledu, Vijeće napominje da je optuženi u posjedu kopije dnevnika na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku od 12. aprila 2010. i da će on i njegov tim odbrane imati dovoljno vremena da ih pregledaju i ocijene njihove implikacije za tezu optuženog prije nego što budu upotrebljene u sudnici, pri čemu imaju na raspolaganju ljetnu pauzu. Iz tog razloga, Vijeće se uvjerilo da je optuženi blagovremeno obaviješten o dnevnicima kao potencijalnim dokaznim predmetima u ovom predmetu, i da će uprkos njihovoj znatnoj dužini imati adekvatnu mogućnost da ih pregleda prije nego što bilo koji njihov dio bude korišten u ovom postupku. Pored toga, Vijeće smatra da dnevnikci mogu sadržati materijal koji ide u prilog optuženom i njegovoj tezi. Vijeće stoga konstatuje da je u interesu pravde da odobri tužiocu da izmijeni svoj Spisak na osnovu pravila 65ter dodavanjem dnevnika sa sljedećim brojevima na osnovu pravila 65ter: 22838, 22839, 22840, 22841, 22842, 22843, 22844, 22845, 22846, 22847, 22848, 22849, 22850, 22851 i 22852.

IV. Dispozitiv

33. Iz gorenavedenih razloga, i na osnovu članova 20(1) i 21(4)(b) Statuta Međunarodnog suda i pravila 54 i 65ter Pravilnika, Pretresno vijeće ovim **ODOBRAVA** tužiocu da dopuni svoj Spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter stavkama sa sljedećim brojevima na osnovu pravila 65ter: 22838, 22839, 22840, 22841, 22842, 22843,

²⁵ Dopunski podnesak, par. 3.

2284, 22845, 22846, 22847, 22848, 22849, 22850, 22851 i 22852 i **UPUĆUJE** tužioca da obezbijedi da originalne verzije tih dnevnika na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku, koje bude sam skenirao, budu unesene u elektronski sistem za vođenje suđenja pod navedenim brojevima na osnovu pravila 65ter, sa odgovarajućim prijevodima na engleski jezik.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 22. jula 2010.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]